

नियमित दिवाणी दावा नं. ६७/२०२०(विठ्ठल वि. नामदेव व वगैरे)निशाणी क्र. ०५ खालील आदेश(दिनांक १२.११.२०२०)

प्रस्तुतचा अर्ज वार्दीनी प्रतिवादी क्र. १/अ विरुद्ध तात्पुरता मनाई हुकूम मिळण्यासाठी दाखल केला.

२. वार्दीच्या म्हणण्यानुसार सि.स.नं. ८५ मधील मिळकत त्यांच्या मालकीची आहे. सि.स.नं. ८६ मधील मिळकतीची मालकी प्रतिवार्दीची आहे. वार्दीच्या म्हणण्यानुसार सि.स.नं. ८६ च्या क्षेत्रफळापैकी दक्षिण बाजूची दक्षिणोत्तर रुंदी ३ फुट व पुर्वपश्चिम लांबी ५९ फुट इतक्या मापाचा बोळ रस्ता हा दाव्याचा वाद विषय आहे. वार्दीच्या म्हणण्यानुसार त्यांचे कुंटूब सि.स.नं. ८५ मधील मिळकतीत राहतात. सदर मिळकतीच्या पुर्व भागात वार्दी क्र. १ व २ यांनी जनावरांचा गोठा बांधला असून त्यात त्यांनी ४ जनावरे पाळलेली आहे. वादातील बोळ रस्ता फार वर्षापूर्वीपासून वार्दीच्या सि.स.नं. ८५ च्या वहिवाटीस सोडलेला आहे. वार्दी व त्यांचे पुर्वज गेली ५० वर्षांहून जास्त काळापासून वादातील बोळ रस्त्याच्या वहिवाटीत होते व आहेत. सन १९८१ मध्ये वसगडे गावी सिटी सव्हेचा अंमल होत असताना वार्दीतील बोळ रस्त्याची नोंद होण्याची राहून गेली. वादातील बोळ रस्त्याशिवाय वार्दींना सि.स.नं. ८५ मधील मिळकतीत जाण्यासाठी अन्य कोणताही रस्ता अस्तित्वात नाही. वार्दीची वादबोळाची वहिवाट असतानासुद्धा प्रतिवादी बोळाचे क्षेत्र सि.स.नं. ८६ मध्ये लागल्याचा गैरफायदा घेवून माहे ऑगष्ट २०२० मध्ये वार्दींना बोळाच्या वहिवाटीस अडथळा करू लागले व सदरच्या बोळ रस्त्यात कायमस्वरूपी बांधकाम करण्याची भाषा बोलू लागले. त्यामुळे दिनांक १८.०८.२०२० रोजी वार्दीं

यांनी ग्रामसेवक, सरपंच व तंटामुक्ती प्रतिनिधी यांच्याकडे तक्रारी अर्ज दिला. त्यानंतर सरपंच व तंटामुक्ती समितीमार्फत वादी व प्रतिवादी यांना बोलावून तडजोडीबाबत चर्चा झाली. प्रतिवादींनी बोळरस्ता सोडण्याचे आश्वासन वादींना दिले परंतु प्रतिवादी क्र. १/अ यांनी वादातील बोळरस्त्यात अनाधिकृतपणे व कोणताही बांधकाम परवाना न घेता बेकायदेशीरित्या बांधकाम चालू केले. वादींनी प्रतिवादी क्र. १/अ यांना जाब विचारून बांधकाम न करण्याबाबत सांगितले असता त्यांनी वादींनाच उलट दम देवून त्यांच्या अंगावर धावून आल्या. त्यानंतर देखील वादींनी गावातील सरपंच व तंटामुक्ती मार्फत वाद मिटविण्याचा प्रयत्न केला परंतु, प्रतिवादी क्र. १/अ यांनी अन्य प्रतिवादींच्या संगणमताने वादातील बोळरस्त्यात बेकायदेशीरित्या बांधकाम चालूच ठेवले. प्रतिवादी क्र. १/अ यांनी वादातील बोळरस्त्यात ३ X ११ फुट इतक्या मापाचे फाऊंडेशन लेव्हल पर्यंतचे बांधकाम केले आहे. वादींच्या म्हणण्यानुसार ५० वर्षांपेक्षा जास्त काळापासून ते वादातील बोळरस्त्याच्या वहिवाटीत आहेत व त्यामुळे त्यांना वहिवाटीचा हक्क (Easementary Right) प्राप्त झाला. वादींच्या म्हणण्यानुसार प्रतिवादींनी बोळरस्त्यात बांधकाम केल्यास वादींना सि.स.नं. ८५ मध्ये ये-जा करण्यासाठी जनावरे ने-आण करण्यासाठी व इतर कारणांसाठी रस्ता राहणार नाही. वादींची मिळकत पूर्णतः बंद होईल. सरतेशेवटी वादींनी प्रतिवादी क्र. १/अ यांना वादातील बोळरस्त्यात नव्याने बांधकाम करू नये व वहिवाटीस अडथळा करू नये अशी तात्पुरत्या स्वरूपाची ताकीद देण्याची विनंती केली.

३. प्रतिवादी क्र. १/अ तर्फे वादींनी केलेले आरोप नाकारण्यात आले. प्रतिवादींच्या म्हणण्यानुसार वादी हे सि.स.नं. ८५ चे पुर्वीपासून मिळकतधारक असून

त्यांची मिळकत सुतारवाडा म्हणून ओळखली जाते. सदर मिळकतीलगत प्रतिवादींची सि.स.नं. ८६, ८७, ८८ या मिळकती आहेत. वादींच्या एकत्रित सुतारवाड्याची वेगवेगळ्या सिटी सट्टेमध्ये विभागणी झाली असून वादींच्या संपूर्ण मिळकतीस पुर्वीपासून आजअखेर संपूर्ण रस्ता अस्तित्वात होता व आहे. वादी व प्रतिवादींच्या मिळकती रस्त्यालगत असल्याने वादींना त्यांच्या सि.स.नं. ८५ मधून मुख्य रस्त्यालगत जाण्या-येण्यासाठी पुर्वीपासून आजअखेर रस्ता होता व आहे. वादींच्या सि.स.नं. ८५ या मिळकतीसाठी पुर्वीपासून आजअखेर कधीही सि.स.नं. ८६ चा वापर झालेला नाही. सन १९८१ मध्ये सिटी सट्टेचा अंमल झाला असून आजअखेर वादींनी त्यासंदर्भात कोणत्याही सक्षम न्यायाधिकरणाकडे त्यांच्या मागणीसंदर्भात दाद मागितली नाही. वादातीत बोळ अस्तित्वात असल्याबाबत व वादी त्याच्या वहिवाटीत असल्याबाबत वादींनी कोणताही अधिकृत पुरावा न्यायालयात दाखल केला नाही. तसेच वादींनी कोणताही अधिकृत शासकीय मोजणी करून दावा दाखल केलेला नाही. त्यामुळे प्रतिवादींच्या म्हणण्यानुसार वादींना दावा दाखल करण्याचे कोणतेही कारण घडले नाही. वादी दांडगावेखोर असून त्यांना प्रतिवादी क्र. १/अ ची मिळकत हडप करण्याची असल्याने त्यांनी खोट्या स्वरुपाचा दावा दाखल केला. प्रतिवादी क्र. १/अ यांच्या म्हणण्यानुसार सुमारे ५० वर्षांपासून चालू असलेल्या त्यांच्या वहिवाटीच्या मिळकतीमधील जुने घर पडल्याने त्याच ठिकाणी त्यांनी योग्य त्या स्थानिक परवानग्या घेवून घर बांधकाम चालू केले आहे. वादींना सि.स.नं. ८५ मधील त्यांच्या हिश्यातून पुर्वीपासून आजअखेर ये-जा करण्यासाठी रस्ता अस्तित्वात होता व आहे. वादी स्वच्छ हाताने न्यायालयात आले नाहीत. सरतेशेवटी प्रतिवादी क्र. १/अ ने तात्पुरता मनाई हुकूम अर्ज नामंजुर करण्याची विनंती केली.

४. वार्दीतर्फे विधिज्ञ श्री. पी. एस. परीट यांनी युक्तिवाद केला. विधिज्ञांच्या म्हणण्यानुसार वादी सि.स.नं. ८५ मधील मिळकतीचे मालक आहेत तर प्रतिवादी हे सि.स.नं. ८६ च्या मिळकतीचे मालक आहेत. सि.स.नं. ८५ मधील मिळकतीत ये-जा करण्यासाठी सि.स.नं. ८६ मधून बोळरस्ता अस्तित्वात होता व आहे. वादी पुर्वापार पासून सदर बोळरस्त्याचा त्यांच्या मिळकतीत ये-जा करण्यासाठी, जनावरे ने-आण करण्यासाठी वापर करतात. वार्दीना सदर बोळरस्त्याशिवाय त्यांच्या मिळकतीचा वापर करण्यासाठी इतर रस्ता अस्तित्वात नाही. वादी वादातीत बोळरस्त्याच्या वहिवाटीत पुर्वीपासून आहेत. त्यामुळे वार्दीना बोळरस्त्याच्या वहिवाटीचा हक्क (Easementary Right) प्राप्त झाला. वादातील बोळरस्त्याची नोंद सिटी सर्व्हे अंमलात आला तेव्हा करण्याचे राहून गेले. वादी वादातीत बोळरस्त्याच्या वहिवाटीत असल्याचे माहित असतानासुद्धा प्रतिवार्दींनी सदर बोळरस्त्यात बांधकाम केले. प्रतिवादीने बोळरस्त्यात अतिक्रमण करून बांधकाम चालू केले आहे. त्यानंतर वार्दींनी ग्रामपंचायतकडे संबंधित बांधकामाबद्दल अर्ज दिला होता व त्यानंतर तंटामुक्तीची बैठक होवून तडजोडही झाली होती. सदर तडजोडीत प्रतिवादी क्र. १/अ ने बोळ सोडून बांधकाम करणार असल्याचे म्हणाले होते परंतु, त्यांनी वादातीत बोळात बांधकाम केले. विधिज्ञांनी असाही युक्तिवाद केला आहे की, प्रतिवादीच्या बांधकामामुळे वार्दीना त्यांच्या मिळकतीत ये-जा करण्यासाठी जागा शिल्लक राहिली नाही. सि.स.नं. ८४ व वादातीत बांधकाम यादरम्यान असलेली बोळाची जागा बंद होत आहे. सदर ठिकाणावरून जनावरांची ने-आण केले जाऊ शकत नाही. विधिज्ञांनी युक्तिवादादरम्यान वादातीत जागेच्या छायाचित्रांकडे देखील न्यायालयाचे लक्ष वेधले. सदर छायाचित्रांवरून विधिज्ञांच्या म्हणण्यानुसार प्रतिवार्दींनी केलेले अतिक्रमण दिसून येते. तसेच विधिज्ञांनी वादपत्राशी संलग्न असलेल्या

नकाशाकडेदेखील न्यायालयाचे लक्ष वेधले. प्रतिवादींनी उपस्थित केलेल्या काही मुद्द्यांच्या उत्तरादाखल वादीतर्फे असा युक्तिवाद करण्यात आला आहे की, वादपत्राशी संलग्न असलेल्या नकाशातील बोळ हा सि.स.नं. ८५ च्या धारकांसाठी असून सदरची बोळ रस्त्यापर्यंत येते असे पटलावर काहीही नाही. त्याचप्रमाणे विधिज्ञांच्या म्हणण्यानुसार ग्रामपंचायतला वादातीत बोळ अस्तित्वात नाही, असे म्हणण्याचा अधिकार नाही. वादी वहिवाटीच्या हक्काद्वारे त्यांचा हक्क सांगत आहेत. विधिज्ञांच्या म्हणण्यानुसार वादींच्या हक्काच्या वहिवाटीच्या बोळरस्त्यात प्रतिवादीने अतिक्रमण करून बांधकाम करण्यास सुरुवात केली. सरतेशेवटी विधिज्ञांनी तात्पुरत्या मनाई हुकूमाचा अर्ज मंजूर करण्याची विनंती केली.

५. प्रतिवादींतर्फे विधिज्ञ श्री. एस. एन. चौगुले यांनी युक्तिवाद केला. प्रतिवादींतर्फे असा युक्तिवाद करण्यात आला आहे की, वादातील बोळ अस्तित्वात नाही. वादी तथाकथित बोळरस्त्यावर वहिवाटीचा हक्कसुध्दा सांगतात व दुस-याबाजूने प्रतिवादीने अतिक्रमण केल्याचा आरोप करतात. जर प्रतिवादीने अतिक्रमण केले असेल तर ते कागदोपत्री पुराव्याशिवाय सिध्द होवू शकत नाही. वादींनी मोजणी करून घेतलेली नाही. प्रतिवादी त्यांचे जुने घर पडल्यामुळे त्यांच्या वहिवाटीतील जागेत नविन घराचे बांधकाम करत आहेत. प्रतिवादीने ग्रामपंचायतकडून बांधकाम परवाना देखील मिळवलेला आहे. प्रतिवादीचे बांधकाम बेकायदेशीर नाही. वादींना इतर स्वतंत्र रस्ता अस्तित्वात आहे. वादपत्राशी संलग्न असलेल्या नकाशात सदर बोळाचा वादीनेच उल्लेख केलेला आहे. विधिज्ञांनी असाही युक्तिवाद केला आहे की, सरपंच यांनी सि.स.नं. ८६ व ८७ मध्ये कोणताही बोळरस्ता अस्तित्वात नसल्याचा दाखला दिलेला आहे. विधिज्ञांनी सदर दाखल्याकडे न्यायालयाचे लक्ष

वेधले. विधिज्ञांनी असा युक्तिवाद केला आहे की, ग्रामपंचायतीकडे उमेश ज्ञानदेव सुतार यांनी अर्ज केला होता परंतु, सदरची व्यक्ती प्रस्तुतच्या दाव्याची पक्षकार नाही. वादी न्यायालयासमोर स्वच्छ हाताने आलेले नाहीत. सरतेशेवटी विधिज्ञांनी तात्पुरत्या मनाई हुकूमाचा अर्ज नामंजुर करण्याची विनंती केली.

६. उभयपक्षकारांचा युक्तिवाद ऐकला. संचिकेचे अवलोकन केले. खालील मुद्दे माझ्या विचाराधीन आहेत व त्यावर मी माझे निष्कर्ष खालीलप्रमाणे नोंदविलेले आहेत.

अ. क्र.	मुद्दे	निष्कर्ष
१.	वादींनी सकृतदर्शनी वाद असल्याचे शाबीत केले आहे का ?	नाही
२.	न्यायाचा समतोल वादींच्या बाजुने आहे, असे वादींनी शाबीत केले आहे का ?	नाही
३.	तात्पुरत्या मनाईचा अर्ज नामंजुर झाल्यास, वादींचे कशानेही न भरून येणार असे नुकसान होईल, असे वादींनी शाबीत केले आहे का ?	नाही
४.	काय आदेश ?	अंतिम आदेशाप्रमाणे.

का र ण मि मां सा

९. वादींनी यादी निशाणी क्र. ३, १५ व ३१ खालील दस्तांवर भिस्त ठेवली. याउलट प्रतिवादींनी निशाणी क्र. २८ व ३० खालील दस्तांवर भिस्त ठेवली.

मुद्दा क्रमांक १ ते ३ बाबत -

१०. मुददा क्र. १ ते ३ एकमेकांशी निगडीत असल्यामुळे त्यांचा एकत्रीत विचार करण्यात येतो.

११. उभयपक्षकारांचे म्हणणे पाहिले असता, काही मुदयांबाबत वाद दिसून येत नाही. सि.स.नं. ८५ ची मिळकत ही वार्दीच्या मालकीची तर सि.स.नं. ८६ मधील मिळकत ही प्रतिवार्दीच्या मालकीची असल्याबाबत वाद नाही. वार्दीच्या म्हणण्यानुसार प्रतिवार्दी क्र. १/अ ही सि.स.नं. ८६ मध्ये अनाधिकृत बांधकाम करत आहे. सदरची बाब सदर प्रतिवार्दीने नाकारली परंतु, तिच्या म्हणण्यानुसार ती नियमाप्रमाणे तिच्या वहिवाटीत बांधकाम करत आहे. यावरून स्पष्ट दिसून येते की, प्रतिवार्दी बांधकाम करत आहेत. सदरचे बांधकाम गैरकायदेशीर आहे किंवा कसे हे आपल्याला पुढीलप्रमाणे पाहता येईल.

१२. वार्दीच्या म्हणण्यानुसार सि.स.नं. ८५ च्या पुर्वेस ३ X ५९ इतक्या लांबीची बोळ आहे व सदर बोळाची ते मागील ५० वर्षांपासून वहिवाट करतात. तथाकथित स्थळी बोळ अस्तित्वात असल्याचे प्रतिवार्दीने नाकारले व पृष्ठयार्थ सरपंच ग्रामपंचायत, वसगडे यांनी दिलेला दाखला दाखल केला. सदर दाखल्याचे अवलोकन केले असता असे दिसून येते की, सरपंचांच्या म्हणण्यानुसार सि.स.नं. ८६ व ८७ मधून जाणारा कोणताही बोळरस्ता अस्तित्वात नाही. वार्दीच्या म्हणण्यानुसार ग्रामपंचायतला सदर दाखला देण्याचा अधिकार नाही कारण, सिटी सल्ले अंमल झाला तेव्हा बोळ रस्त्याची नोंद होण्याची राहून गेली. याठिकाणी नमूद करावेसे वाटते की, वार्दी सांगत असल्याप्रमाणे तथाकथित बोळाची नोंद शासकीय दप्तरी झालेली नाही.

१३. बोळ अस्तित्वात असल्याचे दाखविण्यासाठी वादीने काही छायाचित्र दाखल केले. युक्तिवादादरम्यान वादीच्या विधिज्ञांनी छायाचित्रात दिसत असलेली वस्तुस्थिती न्यायालयाला समजावून सांगण्याचा प्रयत्न केला. सदर छायाचित्रांचे अवलोकन केले असता असे दिसून येते की, वादीचा गोठा व सि.स.नं. ८४ या दरम्यान काही मोकळी जागा आहे. सदर ठिकाणी फरशी लावल्याचे देखील दिसत आहे परंतु, सदरची फरशी वादींनी लावलेली आहे किंवा सि.स.नं. ८४ च्या धारकांनी लावलेली आहे ते समजून येत नाही परंतु, सदर ठिकाणी जाण्या-येण्यासाठी फरशीचा रस्ता केल्याचे दिसून येतो. वादाचे ठिकाण फरशी बसवलेल्या पुढील भागात आहे. वादीच्या म्हणण्यानुसार जनावरांच्या गोठ्याच्या कोप-यापासून त्यांची सरळ वहिवाट होती व सदर वहिवाटीत छायाचित्रात दिसत असल्याप्रमाणे प्रतिवादींचे बांधकाम गोठ्याच्या भिंतीच्या पुढे आलेले आहे. त्यामुळे प्रथमदर्शनी सि.स.नं. ८६ ची हदद पाहणे आवश्यक आहे.

१४. वादीतर्फे यादी निशाणी क्र. ३ खाली मिळकतीच्या नकाशाचा उतारा दाखल केलेला आहे. सदर नकाशाचे अगदी काळजीपूर्वक अवलोकन केले असता असे दिसून येते की, सि.स.नं. ८५ व ८६ ची हदद एकसमान सरळ रेषेत नसून सि.स.नं. ८६ ची हदद ही सि.स.नं. ८५ च्या समोर आहे. म्हणजेच वादीने दाखल केलेल्या छायाचित्रात दिसत असल्याप्रमाणे प्रथमदर्शनी वादीच्या गोठ्याजवळील मिळकतीचा भाग हा वादीने दाखल केलेल्या नकाशासोबत मिळता-जुळता आहे. त्याचप्रमाणे न्यायालयाने निशाणी क्र. १ खाली पारीत केलेल्या आदेशानुसार प्रतिवादीने देखील नकाशाची प्रत दाखल केली. सदर प्रतीवरूनसुद्धा सि.स.नं. ८५ ची हदद ही सि.स.नं. ८६ च्या थोड्या मागील बाजून असल्याचे दिसते. एकंदरित

असे प्रथमदर्शनी दिसून येते की, वादीची मिळकत सि.स.नं. ८५ व प्रतिवादीची मिळकत सि.स.नं. ८६ ची हद ही एकसमान सरळ रेषेत नसून सि.स.नं. ८६ ची हद ही सि.स.नं. ८५ च्या थोडी समोर आहे. अशा परिस्थितीत वादींच्या म्हणण्यानुसार सि.स.नं. ८६ मधील ३ X ५९ इतक्या क्षेत्रफळाच्या बोळावर त्यांची पुर्वापार वहिवाट आहे परंतु, सदरची वहिवाट दाखविण्यासाठी वादींकडे शब्दांच्या व्यतिरिक्त काहीच नाही.

१५. वादींच्या म्हणण्यानुसार तथाकथित बांधकाम पुर्ण झाल्यास त्यांची सि.स.नं. ८५ ची मिळकत चोहोबाजूने (Landlock) बंद होईल. सदर तथ्यास प्रतिवादीने प्रखर विरोध दर्शवून वादींना पर्यायी रस्ता अस्तित्वात असल्याचे कथन केले. वादींनी वादपत्रासोबत हातनकाशा दाखल केला. सदर नकाशाचे अवलोकन केले असता असे दिसून येते की, सि.स.नं. ८५ च्या मिळकतीत बोळरस्ता अस्तित्वात आहे. वादींच्या म्हणण्यानुसार सदरील बोळरस्ता सि.स.नं. ८५ च्या धारकांसाठीच आहे. विधिज्ञांनी असाही युक्तिवाद केला आहे की, सदरील बोळरस्ता हा मुख्य रस्त्यास जावून मिळतो, अशी तथ्ये पटलावर नाहीत. याठिकाणी नमूद करावेसे वाटते की, जो पक्षकार एखादी गोष्ट न्यायालयाला सांगतो ती गोष्ट सिध्द करण्याची जबाबदारी ही त्याच पक्षकाराची असते. वादींच्या म्हणण्यानुसार तथाकथित बांधकाम पूर्ण झाल्यास त्यांची मिळकत पूर्णपणे बंद होईल. त्यामुळे सदरची बाब सिध्द करण्याची जबाबदारीसुध्दा वादींचीच आहे. वादपत्राशी संलग्न नकाशात नमूद असलेली सि.स.नं. ८५ मधील बोळ पश्चिम बाजूने एखादया रस्त्यास जावून मिळते किंवा कसे हे दाखविण्याची जबाबदारी वादींचीच आहे. असे गृहीत धरले की, सि.स.नं. ८५ च्या पश्चिम बाजूने बोळाच्या दिशेने स्वतंत्र रस्ता अस्तित्वात नाही तर

त्या पध्दतीचा कागदोपत्री पुरावा वादीने न्यायालयात दाखल करणे आवश्यक होते परंतु, तो वादीने दाखल केलेला नाही. त्यामुळे वादींना पर्यायी रस्ता अस्तित्वात आहे असे प्रतिवादीचे कथन नाकारण्यास प्रथमदर्शनी कारण दिसून येत नाही.

१८. प्रतिवादीने देखील काही छायाचित्र पटलावर दाखल केले. सदरील छायाचित्रांचे अवलोकन केले असता असे दिसून येते की, तथाकथित बांधकामाच्या समोर थोडी मोकळी जागा असून त्यांनंतर नाला आहे. वादींच्या विधिज्ञांच्या म्हणण्यानुसार सि.स.नं. ८४ च्या धारकांने त्याच्या मिळकतीत बांधकाम केल्यास वादींसाठी बोळ बंद होईल. याठिकाणी नमूद करणे आवश्यक आहे की, वादीतर्फे सि.स.नं. ८४ ते ८७ ची शासकीय मोजणी करण्यात आलेली नाही. त्यामुळे सदयस्थितीत सि.स.नं. ८४ च्या धारकाच्या मिळकतीचे क्षेत्रफळ कुठपर्यंत आहे हे सांगता येत नाही.

१९. वादींच्या म्हणण्यानुसार प्रतिवादींचे बांधकाम बेकायदेशीर आहे. सदर आरोपात प्रथमदर्शनी तथ्य नसल्याचे दिसून येते. प्रतिवादींतर्फे ग्रामपंचायतीने पारीत केलेला बांधकाम परवाना पटलावर दाखल करण्यात आलेला आहे.

२०. एकंदरित प्रथमदर्शनी असे दिसून येते की, सि.स.नं. ८५ व ८६ ची हदद एकसमान सरळ रेषेत नसून सि.स.नं. ८६ ची हदद ही सि.स.नं. ८५ च्या थोडीसमोर आहे. अशा परिस्थितीत सि.स.नं. ८६ च्या ३ X ५९ इतक्या क्षेत्रफळाच्या वहिवाटीत वादी पुर्वापार असल्याचे दाखविण्यासाठी त्यांच्याकडे शब्दांव्यतिरिक्त काही नाही. त्याचप्रमाणे, सि.स.नं. ८५ अंतर्गत असलेला बोळ पश्चिम दिशेने इतर रस्त्यास जावून मिळत नाही असे देखील वादीने प्रथमदर्शनी सिध्द केले नाही. त्यामुळे

सदयस्थितीत प्रथमदर्शनी वादीची सि.स.नं. ८५ ची मिळकत पूर्णपणे बंद (Landlock) होईल असे म्हणण्यास कोणतेही कारण पटलावर नाही. त्याचप्रमाणे सरपंचांनी दिलेल्या दाखल्याप्रमाणे सि.स.नं. ८६ व ८७ मधून जाणारा कोणताही बोळरस्ता अस्तित्वात नाही. सदर दाखल्याच्या सत्यतेबाबत शंका घेण्यासाठीदेखील कोणतेही कारण सदयस्थितीत पटलावर नाही. वरील सर्व बाबींचा विचार करता असे दिसून येते की, प्रथमदर्शनी वादी त्यांचा वहिवाटीचा हक्क सिध्द करू शकत नाहीत. एकंदरित वादी प्रथमदर्शनी वाद सिध्द करू शकत नाहीत म्हणुन मी मुददा क्र. १ चे निष्कर्ष नकारार्थी नोंदवित आहे. परिणामी, मुददा क्र. २ आणि ३ चे निष्कर्ष मी नकारार्थी नोंदवित आहे. त्यामुळे प्रस्तुचा अर्ज नामंजुर होणेस पात्र आहे. मुददा क्र. ४ च्या उत्तरादाखल मी पुढील आदेश पारीत करीत आहे.

आ दे श

अर्ज नामंजुर करण्यात येत आहे.

पलूस.

दिनांक १२.११.२०२०

दिवाणी न्यायाधीश क. स्तर,
पलूस

I affirm that the contents of the PDF file judgment are same,
word to word as per original Judgment.

Name of Steno : Shri. Ajinkya R. Edake. (L.G.).

Court Name : Shri. Prashant V. Suryavanshi
Civil Judge Junior Division &
Judicial Magistrate First Class,
Palus, Dist. Sangli.

Date of Typing : 12.11.2020.

Judgment signed
by Presiding Officer on : 12.11.2020.

Judgment uploaded on : 12.11.2020.
